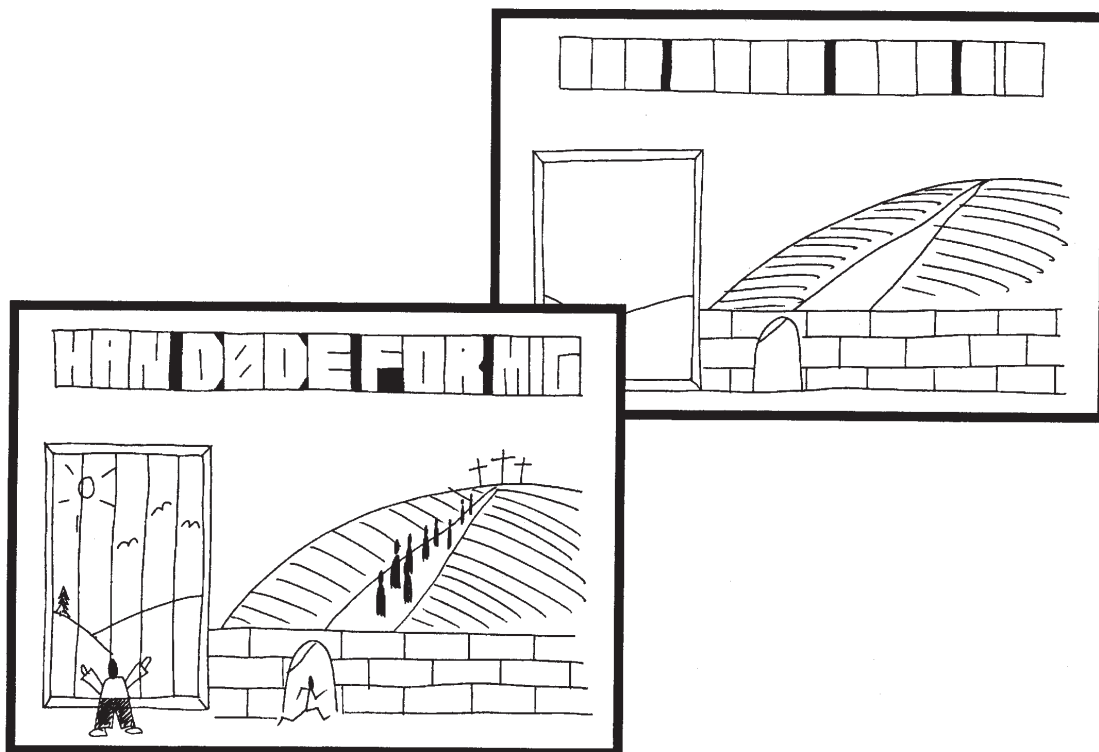

Barabbas

BARABBAS

Jeg vil gerne fortælle jer noget ud fra dette maleri. Beretningen begynder en rigtig dejlig morgen, hvor solen skinner, og fuglene synger noget så lystigt. Det er en sådan morgen, hvor man let kommer i godt humør og får lyst til at "springe ud" i naturen.

Men der sidder en mand bag dette vindue og kigger ud, og han er absolut ikke i godt humør. Han er meget ked af det. Hvorfor nu det? Jo, det vil jeg vise jer her. Han sidder nemlig ikke bag et almindeligt vindue. Han sidder her bag tremmer, bag et fængselsvindue, og kigger ud.

Pludselig hører han nogle stemmer. En stor menneskemængde udenfor råber: "Korsfæst ham! Korsfæst ham!" Manden tænker: "Åh, nej, så er det i dag, jeg skal dø!" Han ved, at han har fortjent døden, for han er faktisk en forbryder. Ja, både en oprører og en morder. Men sikke en frygtelig tanke, at soldaterne snart kommer for at hente ham.

Hvad? Nu råber de igen: "Frigiv ham - frigiv ham." "Gid det var mig, der skulle frigives - men nej ...," tænker manden. Nu hører han soldaternes støvletramp. Døren går op, soldaterne kommer hen imod ham ... "Barabbas, du er fri!"

Barabbas, ja, det var hans navn, men hvordan kunne de frigive ham, når dødsdommen var velfortjent? Ufatteligt! Men han måtte jo tro deres ord. Hurra, ud i det fri!

Udenfor hører Barabbas igen råben og larm. Nu får han travlt. Han løber ud